

gaar ud fra, at disse 4 tilforordnede vil blive Officerer, og at man for Hærens Vedkommende vil tage een Officer af Generalstaben og een af Ingeniørkorpset. Jeg kunde ønske, at de tilforordnedes Tal blev forhøjet til 6, saa at Underofficererne ogsaa kunde blive repræsenteret i Kommissionen med en tilforordnet fra Hæren og en fra Flaaden. Jeg ved, at der næres et saadant Ønske blandt Underofficerne, og jeg slutter mig ganske dertil. Jeg har været og er Medlem af Kommissioner, der beskæftiger sig med militære Forhold med Hensyn til Befalingsmændenes Uddannelse og med Hensyn til Retsplejen. I begge disse Kommissioner har den højtærede Forsvarsminister indvalgt Underofficerer, der i disse Kommissioner har leveret saa udmærkede Bidrag og gjort saa udmærket Fyldest, at vi vilde betragte det som et Gode at faa Underofficerne repræsenteret ogsaa i den Kommission, her er Tale om at nedsætte, og jeg vil spørge, om den højtærede Forsvarsminister ikke kan gaa med til, at Kommissionen udvides paa den her nævnte Maade. Disse militære tilforordnede skal jo ikke have Stemmeret, de skal blot deltage i Diskussionen ved Kommissionsmøderne.

Medens jeg er enig med Venstres Ordfører (J. C. Christensen) i, at der ikke i Øjeblikket skal foretages andet end at indsamle Materiale med Hensyn til den fremtidige Forsvarsordning, mener jeg ikke, at dermed skal være sagt, at naar vi har nedsat denne Kommission, lader vi alt køre videre, ganske uanset hvad der er foregaaet omkring os, og fortsætter i Henhold til de gældende Forsvarslove. Der findes i Aar paa Finanslovsforlaget meget store Bevillinger til Nyanskaffelser til Hær og Flaade, store Reparationsarbejder, store Vedligeholdelsesarbejder og andet, hvortil der kræves meget store Beløb, meget store Arbejdsstyrker og meget Materiale. Det forekommer mig, at det allerede nu er værd at undersøge, om man ikke i nogen Grad kunde standse denne Virksomhed. Naar det ærede Medlem fra Ringkøbing er klar over, at vi ikke kan beholde den nuværende Ordning, at der maa ske en Forandring, og naar sikkert alle er klare over det, er der saa ikke noget urimeligt i, at vi lukker Øjnene og bygger Under-

vandsbaade paa Orlogsværftet, at vi fortsætter med Bygning af de store Panserskibe, at vi fortsætter med at fremstille Ammunition paa Hærens Værksteder, skønt vi alle har en levende Forstaaelse af, at der mulig aldrig bliver Brug for alt det, at vi om et Aar, eller hvornaar det maatte være, maa lade det gaa i Brokkassen, naar vi skal have noget andet eller maaske slet ingenting, hvad det nu maatte blive, i Fremtiden? Det forekommer mig, at under de nuværende Forhold, hvor vi i saa høj Grad mangler Materialer, hvor vi mangler Tonnage og Dampfærger, vilde det være rimeligt, om man sagde som saa: Uden at tage Standpunkt standser vi denne Virksomhed og bygger i Stedet derfor i størst mulig Udstrækning Dampfærger og Dampskibe, og paa Hærens Værksteder standser vi indtil videre Ammunitionstilvirkningen og søger at faa det civile Arbejde, der i saa høj Grad tiltrænges, udført i størst muligt Omfang. Det vilde være uforsvarligt at anvende det Materiale, der er til Stede i saa ringe Mængder, til noget, som vi alle er enige om, der skal foretages Forandringer med. Jeg kan sige, at der allerede forhandles om denne Sag, og der vil i den nærmeste Tid blive forhandlet mellem Finansudvalget og Ministeren. Jeg tror ikke, det bliver noget, Kommissionen skal beskæftige sig med, men jeg nævner det kun, for at man ikke skal tro, at jeg mener, at naar man nedsætter denne Kommission, skal alt blive, som det er. Jeg tror ogsaa, at den af Venstres Ordfører nævnte Afvikling af de ekstraordinære Forhold bedre kan ordnes gennem Forhandlinger mellem Forsvarsministeren og Finansudvalget. Men Udviklingen vil jo vise, hvad der er det mest praktiske. Viser det sig, at det er bedre, at disse Forhandlinger foregaaer i Kommissionen, kan jeg ikke have noget imod det. Men jeg tror dog, at det ligesom det førstnævnte Spørgsmaal mere hører hjemme i Finansudvalget end i Kommissionen, der har til Opgave, naar den er færdig, at lægge Forslag paa Bordet med Hensyn til den fremtidige Ordning i Overensstemmelse med de Erfaringer, man har gjort.

Med disse Ord kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til at nyde Fremme. Jeg har ikke noget imod den Ændring,